

VÝSTAVA FRANCOUZSKÝCH VÁLEČNÝCH NÁVĚSTÍ

Malování návěstí má zákony poněkud odlišné od jiné malířské práce. Obraz činí krásným jedině způsob malby, neptáme se na námět: hmotné vidění a skutečnost jsou nám lhostejny. Návěstí slouží veřejnosti a je nutno, aby k dobré malířské práci přibyl i malířský nápad a konečně aby obé utvořilo vyzývavé vybidnutí, vykřičník. Návěstí vždy něco předvádí a k něčemu ponouká, je tedy třeba, aby jeho kresba byla srozumitelná a přesvědčivá. Barva má úkol spíše přívlastkový a patetizující než tvárný; jest tedy návěstí kresliti a kolorovati, nemalovati jich, jiný důvod pro to je vhodná reprodukce, a tak návěstí jsou uměním grafickým.

Sbírka v Topičově salóne ukazuje 70 francouzských válečných návěstí. Díla jsou často velmi švihně a pevně kreslena, kypí francouzským duchem a líbí se tím více, že jsou po dlouhé době první, jež vidíme. Ale nejsou to díla nového umění a nic nám nepraví o postupu francouzského umění za války. Je tu Willettova kresba (63) s podepsaným letopočtem 1892, k němuž připsán nový válečný. Willette velmi zajímá, rovněž Kabos, Abel Faivre, Poulbot, Naudin. Je to duch ušlechtilého národa a slavné téma boje za svobodu, jež činí nám tuto výstavu tak milou. Je to malá Paříž, vtipná, trochu i uštěpačná, agitující nechvástá se, je prostě hrdinná, bez siláckých postojů, jež nás omrzely ve starém Rakousku. Je to hnízdo duchaplých kreslířů, lidí dobrého vkusu a lehké ruky. Všichni dobře věřili: slavná Francie zvítězila.

Sbírku přivezl z Francie p. Božinov, návěstí se prodávají ve prospěch Spolku českých žurnalistů.